

uafhængig af den kommunale Bestatning. Det ærede Medlem henleder altsaa derved sin Opmærksomheden paa, hvorledes Mangelen paa fornøden Oplysning endog virker paa selve den kommunale Valgret, og forsaavidt har han jo kun givet en yderligere Belysning af den almindelige Betragtning, som jeg har fremsat, nemlig, hvorledes man egentlig ikke paa noget Hovedpunkt kan komme til at behandle dette Forslag, uden at man først indhenter nærmere Oplysninger. Men saa trostede det ærede Medlem sig med, at politisk set var der egentlig ikke Noget at indvende mod Dagsordenen, idet han da vilde slaa fast, at saa havde vi standset Reformen. Nei, Et er — som jeg før fremhævede — at standse Reformen, og et Andet er at standse dette Lovforslag, fordi det søger at gennemføre en Reform paa et aldeles uhyldstgjørende Grundlag. Vi ville netop paa bedste Maade fremme denne Reform derved, at vi lægge dens Fremme over i de rette Hænder, i Haab om, at den da vil fremkomme bedre forberedt og bedre oplyst, saaledes at vi kunne have det rette Grundlag til dens Behandling. Det er dette Synspunkt, som vi her lægge til Grund, og naar det ærede Medlem finder, at dette kun kan gavne ham i politisk Henseende, saa faar han troste sig derved, men jeg tror, at en fornuftig Betragtning af Forholdet vil føre til den Erkjendelse, at vi have handlet paa en Maade, som netop fra selve Reformens Synspunkt maa siges at være forsvarlig og rigtig.

Indenrigsministeren (Skel): Jeg har begjært Ordet for at udtale, at jeg fuldt ud deler den Betragtning, som gaar ud paa, at denne Sag har en ganske overordentlig Betydning. Jeg erkjender fuldt ud den Vægt, man maa tillægge den Omstændighed, at der rundt om i Landet og især fra Kjøbstæderne med stor Alvor forlanges Reformen paa dette Omraade. Det er ikke for ublig, at Regjeringen har faaet Dinene opladte for, at dette er et Forhold af overordentlig Betydning; derom vidne jo de forskjellige Forsøg, der ere gjorte for at gennemføre en Reform — ogsaa det private Initiativ er blevet brugt i den Retning; men man kunde dengang ligesaa lidt som nu, skjøndt under noget gunstigere politiske Forhold end nu, komme til noget endeligt Resultat. Naar denne Regjering

ikke nu har gjenoptaget Forsøget paa at bringe Reformen igjennem, saa ligger det deri, at Sagen har saa overordentlig store Banstueligheder, som man hidtil ikke paa nogen Maade har kunnet overvinde, og der var saa meget mindre Grund til at tro, at det kunde ske nu under Forhold, som overhovedet ikke love noget Udbytte af Lovgivningsvirksomheden. Hvis denne Sag skal gennemføres med Held, maa det være paa en Tid og under saadanne Omstændigheder, hvor hele Rigsdagen med Alvor vil arbejde paa Lovgivningsværket, og hvor man med Alvor og velvillig Smødekommen vil lade sig det være magtpaaliggende at samle de forskjellige Anskuelser, for at der kan komme et gunstigt Resultat deraf. Det er en Selvfølge, efter hvad jeg her siger, at jeg fremdeles som hidtil skal have min Tante alvorlig henledet paa dette Anliggende. Jeg skal benytte den Opfordring, som ligger i den stillede Dagsorden, til at se at samle det fornødne, vidtløftige Materiale, naturligvis under Forudsetning af, at denne Sag i denne Samling ikke naaer videre eller føres tilende. Det skal være mig magtpaaliggende, som sagt, at søge at samle et saa grundigt og fyldestgjørende Materiale som muligt, og jeg skal, naar Tidspunktet er gunstigt for Fremsettelse af et Lovforslag, og de politiske Forhold tillade en virkelig frugtbringende og grundig Behandling af Sagen, ikke undlade at benytte Leiligheden til at fremsætte det.

Rump: Der fremkom en Yttring fra den 5te Landstingsmand for 9de Kreds (Dam), til hvilken jeg vil tillade mig at knytte nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem sagde, at de, der stemte for denne Dagsorden, vilde gjøre det af politiske Grunde og ikke af reelle. Mod denne Yttring vil jeg nedlægge en Protest. Jeg agter at stemme for denne Dagsorden, og jeg gjør det hovedsagelig af reelle Grunde, skjøndt jeg ikke overjer det politiske Moment. Paa det Andragende, som er kommet fra Kjøbstædernes Repræsentanter staar mit Navn. Det er en Sag, som interesserer mig i højeste Grad, ikke mindre end de øvrige Beboere i den Kjøbstad, hvor jeg hører hjemme, og jeg vil fralægge mig Sigteisen for, at jeg, naar jeg stemmer for Dagsordenen, ikke skulde alvorlig ville denne Reform. Tværtimod, det er en Reform, som